

Salgótarján és Vidéke.

Szépirodalmi és közgazdasági hetilap. — A Polgári Kör hivatalos lapja.

Előfizetési ár:

Egész évre	10.—	A Polgári Kör tagjai és tanítók részére:	
Fél évre	5.—	Egész évre	6.—
Negyed évre	2.50	Fél évre	3.—
Egyenlő részre	20 fill.	Negyedévre	1.50

Felelős szerkesztő:

Dr. CZIGLER JAKAB

Minden a lap szellemi részét illető közlemények valamint hirdetések és előzetesek a „Salgótarján és Vidéke” szerkesztőségében, vagy a Borem nyomdába intézendők.

A kaszinó kérdése.

(Folytatás)

(FA) Lapunk utolsó előtti számában a kaszinó kérdését elevevitettük föl. A véleményeknek pro és contra való szelölőztetésére hívtuk fel az érdekeket. Kiáltásunk azonban nem talált viszhangra. Csend mindenütt. Minden ember vállait a saját gondjainak terhe nyomja. Az emberek legnagyobb része a saját bajával van elfoglalva, a köz érdekével nem törődhet, mivel sem ideje, sem kedve hozzá; akinek pedig módjában állana, az hallgat, mint dinnye a fűben.

De nem hagyjuk elaludni a tüzet. Nem cselekszünk úgy, hogy olajba dobjuk az égő gyujtót, hogy azután futásnak induljunk, hanem igenis eldobjuk a gyenge voltunk dacára is igyekezni fogunk, hogy az eszmét a megvalósuláshoz közelebb vigyük.

Nem tudjuk, hogy jelenleg ki, mennyiben foglalkozott a kérdéssel, érdemesnek tarjuk azonban a „Nógrádi és Honti Híradó” f. hó 24-én megjelent számában levő következő hirre nyájas olvasónk figyelmét felhívni. „A salgótarjáni kaszinó alakulása érlelkében Salgótarján és Vidéke c. lapjárunk egy vezércikkét közöl. A cikk tartalmát mindenben aláírjuk, de ismerve az ottani viszonyokat, nem sok eredményt várunk tőle”. — Eddig a hírecske, mellyel illusztrálni kívántuk,

hogyan a vidéken igenis foglalkoznak velünk. A vidéki lap már jóvolt. Ismeri községünk viszonyait s sajnos be kell vallanunk, hogy lapjárunk véleménye megbízható alapon nyugszik. Már többször hangoztattuk, hogy Salgótarjánnak mindenütt igen rossz híre van. Rossz hírünk terjesztéséhez pedig a legtöbbször önmagunk járulunk hozzá. Mindenki csak azon nyargal, hogy ilyen, meg olyan piszkos az utca, hogy nincsenek lakások, hogy nincsen rendes helyiségünk, hová járjunk és még egész halmaza a bajoknak, de vajmi kevés azoknak a száma, kik a bajok orvoslására vállalkoznak. Irott malaszt mindezt, harcolunk, agítalunk, de nagyon sok üdvös eszme csak papíron marad. Ami pedig már eddig is sikerült, azt csak egyes, igen lelkes, derék embereknek köszönhetjük, kik valóban szívükön viselik községünk fejlődésének és előrehaladásának fontosságát. Hogy pedig ezen egyesek annyira egybeolvastani tudták volna községünk lakosságának minden egyes rétegét, hogy azok teljesen egybehangozón, kedvvel és kitartással működhetek volna a saját javunk előmozdítása érdekében, arra sem volt még eset soha.

Nem óhajunk tárgyunktól eltérni s újból megkezdett témánkhoz a kaszinó szükségességének kérdéséhez térünk vissza. Szinte bizonyosak vagyunk abban, hogy igen sokan azon véleményen lesznek, kik azt hangoztatják, miszerint kár minden szóért, melyet e célnak szentelünk. Köz-

ségünk lakosságának, sőt talán intelligenciájának legnagyobb részét hidegen hagyja az ügy. Nem kell; és pont. De hogy miért nem kell és miért kellene, arra ok-szerűleg senki sem felel. Akik pedig már régebben foglalkoztak a kérdéssel, ismerve a nemtörődömséget, nem emelik fel szakat. Bámulatos a közönyösség. Azt mondják Salgótarjánnak nem kell kaszinó, mert a helyi viszonyok annak alapítására nem alkalmas. De nem számolnak; azzal, mily előnnyel járna községünkre, ha társadalmi életünk megalapozásának munkáját egészséges, egységes kezébe tennék, mint olyanok kezébe, kik ismerve hivatásukat fontosságát teljes ügybizalommal és lankadhatatlan kitarással végzenek feladatukat.

Megtettük tehát azt, hogy felelevenítettük a kérdést, mély hazafini fájdalommal kell bevallanunk, hogy a terv megvalósulásához — ily határtalan közönyösség mellett — egyelőre nekünk is kevés bizalmunk van, de nyugodni nem fogunk, tőlünk telhetőleg pártolni fogjuk az ügyet és harcolunk mindaddig, míg a legparányibb készülődést nem látjuk, mely az utat egyengeti.

Ti pedig megalázkodásnak, lekiacsnylésnek és antisemitizmusának falra festett rémei takarodjatok!

Nyugodtan türrünk balul megítélést, bátran szembeszállunk nemcsak az önként jelentkező, de a szándékosan élénk gördített akadályokkal is, de mentül nagyobb-

TÁRCZA.

Lemondás.

I.

Nem állokak, áldást mondok helyette.
Szeretd sziv másképp hogy is lehetne!
Elmegyek hát ha kivürod,
Boldogságot keresni.
Csak miér egyszer el tudnálak feledni.
A szívemnek parancsolni nem tudok!
Léptem nyomom, mindig te rád gondolk.
Hogy ólelget, hogy csókolgat,
Feleséged, hogy szerel!
Ha meglátván elvenni az eszemet.

II.

Nem vagyok adósod, mégis az vigasztal,
Ahány csókot adtl,
Mind, mind visszaadtam
Forró öleléseid mindig viszonzoltam.
És ha gondoltál rám, csak egyetlen egyszer,
Álmoddam én rólad szászor, százezereszer!
Hogha egy sori irtd,
Küldtem érte százi,
Szemem könnyel telt meg,
Kezem is elfáradt.
Szívemből léptem ki minden gondolatot;
Ugy-e nem mondhatod, hogy adósod vagyok?

JUNIUS.

A megtért anyós.

Nem, azt a leányt nem szabad elvennem soha napján! Tiltja rangom, másodszer pedig tudom, hogy nem leszesz vele örökre boldog!

Az ilyen szegény leányok a szenteség Álarca alatt behálózák a férfit, a szerelmet hazudnak. Miért ne hizelegjen egy Keszthelyi név s nagybirtok örökösének.

Engedje meg k. anyám, mindenhez van joga, elveheti vagyonomat, számíthat innen sőt módjában van a modern eszközökhöz nyulni azaz bolondnak nyilvánítani, de nekem a társaságunkbeli kényes kisasszonykák nem kellenek én csak Balogh Edithet lehetek boldog. Mi kifogása lehet anyámnak ellene. Szinte derék egyszerű emberek, leányukat kellő műveltségben részesítik a vagyona, kincse az elragadó szépsége.

Nem csukatlak szanatóriumba, hanem lásd, hogy a magad emberségéből miként boldogulsz majd leendő feleséged kincseket érő szépségével. Nemcsak áldásomat nem adom frigyedre, hanem a vagyonból is kizárlak éleket az általad említett jogommal. Pedig boldognak szeretnék látni, s az is lehettél volna az előkelő Bánhidya Aliceval.

Igaz! szemrehányást tehetnék, amennyiben kényeztettem bábmódjára neveltek, hogy csak úri módon és annyiból éljek, amennyit jószágigazgatóm előm ad, de én nem félek

a munkától s azt s annyit fogok dolgozni, amibez értek, de nem adom el magam s szívem választottját oltárhoz vezetem. Tőled csak annyit kérek k. anyám, csak azt az egyet engedd meg, hogy láthassalak.

Am legyen. Elvégre nő és anya vagyok attól el nem titlak, hogy meglátogass, de nőd ide be ne tegye lábát.

Keszthelyi Zoltán önérzetesen a boldogságtól áradó kebellet a jegyeséhez, kivel közölte, hogy immár mi sem gátolja egybekelésüket. De a legfőbbbet nem hallgathatom ell Lemondtam éried vagyonomról, mert anyám kitagadott s úri passziómról, hogy egyedül tied legyen s neked éljek. Napszámos módjára akarok dolgozni, s ha szerényen bár, de boldogok lehetünk. Miért halgatsz? Talán kételkedel, hogy karjaim megszerzik a szükségést. Vagy szegényen nem szeretsz?

Hallgattam, mert régi Ábrándom valóra vált. Ilyen férfi volt ideáloom, ki érttem áldozatot bír és mer hozni.

Négy hét múlva Keszthelyi Zoltán s Balogh Edith férj a feleség valának s námmal helyett levonultak szerény egy szobás lakásokba, mert Keszthelyi napidíjau útastárból annyira a alig tellett. De nem is volt nekik sokra szükségük. A bűbájos szépségű asszony minden úri kényelmet elfeledtetett maga is szerényen dolgozott s leckeadóssal gyarapította férje jövedelmét.

bak az akadályok, annál fokozottabb lesz a mi tetterőnk.

Bekövetkezik majd az idő, midőn azt mondhatjuk: „Ime látom, látom, megnyílt a jövődő” Salgótarján erős, egészséges társadalmának biztató jövője.

Sport.

Liebig szerint a cultura fokmérője a nemzetek szappanfogyasztása. Ez a tétel körülbelül elavult, mert manapság a szü-ndi-ánok is belátják a tisztaság előnyeit. Ki merem mondani, hogy ma az államok műveltségének fokmérője: a sport szeretet, mert éppen a művelt, illetve a legműveltebb államok azok, amelyekben a sport a legmagasabb fokon áll. Anglia, Németország, Amerika már rég belátták a „mens sana, in corpore sano”, az „ép testbe, ép lélek” elvét és lassanként kezdik már belátni hazánkban is.

Fővárosunkban már a sport szeretete — nem értve sport alatt a hazardjátéknak nevezhető löversényt, mindenkit, szegényt, gazdagot, öregot, fiatalot meghódított és én már láttam öreg, kopasz bácsikat a „Nemzeti Torna Egylet” tornacsarnokában estéről-estére fiatalos hévvel és fiatalokat megszágye- nitő tudással tornázni. Köztük nem kisebb embereke, mint Bernáth Béla ország. képviselőt, Kun Gyula városi tanácsnokot, Bárczy István polgármestert és sok magas előkelő állású uriembert. Sajnos azonban, hogy nálunk, — mint azt valaki e lap hasábjain igen helyesen kifejtette — minden Budapesten összepontosul. Ipar, kereskedelem, tudomány művészet, természetesen a sport is. Vidéken azonban nagyon lassan gyűjti a sport híveit a táborába, de azért biztatóan folyik az ország legnagyobb részében a sport egyletek alakítása.

Ha a fent említett tétel igaz, akkor Salgótarján néhány esztendővel ez előtt műveltebbnek és intelligensebbnek mondhatta magát, mint ma, holott éppen megfordítva kellene a dolognak lennie. Mindenki tudja hogy volt nálunk, egy igazán jó hírnévnek örvendő sport egyesület, amelynek alapját Wabrosch Béla vasgyári főmérnök ur vetette meg és amelyet nagy energiával, buzgalommal ugyancsak ő fejlesztett és tartott felszínen

Keszthelyi meglátogatta néha napján édes anyját is, ki fia határtalan boldogságot látva némileg megbékült a sors ezen csapásával, de büszkesége nem engedte, hogy fia valamit is sejtjen belőle.

Egy napon midőn Zoltán ismét anyjához ment, halálápadtan egy székbe rogyott. Ezen már az anya gögje is megtört. Mi lett fiam rosszul vagy? Nem, hanem a fele . . . . Mi történt? Megcsalt? Tudtam, hogy hűtlen lesz hozzád. Még annál is nagyobb a baj! Hát elhagyt? Dehogy, mert akkor még vissza is térhetne hozzám, hanem szegény haldoklik. Jöjjön az Isten szerelméért, magát kívánja látni, a bocsánatot kérni amiért magának keserűséget okozott.

Keszthelyinél fia mérhetetlen fájdalommal látva engedett kívánságának. Amint belépett az egyszerű hajlékba, menne ágyához ment, ki ajkához emelvé kezét a miután éppen a krízisen is túl volt állapota jobbra fordult Keszthelyinél ezental naponta meglátogatta, intézkedett Edith s piciny unokája ápolását illetőleg. S minthogy a fiatal anya szépsége s kedvessége őt is meggyőzte, előbbi szigorú elhatározását visszavonta, az ősi kastélyba költöztette fiát családijával s az őt megillető vagyonát ráruházta.

Schönberg Gina.

Virágozott is az egyesület nagyon szépen, budapesti, vidéki csapatok látogattak el hozzánk, idegen forgalmat csináltak, hírünket messzire elvitték. Felelőnk, köztudomásúvá tették, hogy van itt a hegyek között van egy kis város, ahol a munkásoknak sok minden jó intézményük mellett saját sport egyesületük is van és az egyesületi csapatnak legnagyobb részt munkások a tagjai. És mind ezek dacára az egylet 3 esztendeje egyáltalán semmi életjelt nem ad magáról, szynlódik, meg van és még nincsen meg, mert senkinek sincs belőle semmi haszna és az egyletet legfőlegb régi sportlapok hasábjain lehet felfedezni. Ha ennek az okát keressük, hát azt ismét csak a közönyben, a nemtörődöm- ségben találjuk meg. Eleinte tetszett mindenkinek, aztán a sok csúfolódás elkeserítette a játékosokat és felhagytak vele. Mert kérem ezzel nálunk csufofódtak is. Ha lerándult Pestről valami szocialista vándorapostol, első dolga volt, hogy a sáros csizmáját a sport egyletbe törülte bele és jobb téma híján ezért támadta a vasgyárat, a sport egylet elnökét és mindenkit, aki ek csak valami köze is volt hozzá. Az ilyen ostoba és méltánytalan támadások természetesen elkeserít- tették az illetőket és felhagytak az egész dologgal. Azóta a sport mértőföldes csizmák- kal haladt előre, talán már a tarjaniak és a szocialisták is belátták azóta, hogy erre szükség van inkább, mint a casinókra, ahol inni meg kártyázni nagyon jól lehet, de ebből nem igen sok hasznuk van az embe- reknek.

Kérem tehát magam és társaim nevében Wabrosch főmérnök urat, vegye ismét kezébe ezt az elárvult ügyet és legyen rajta, hogy legyen már ebből a dologból valami. Itt a tavasz, már nagyban lehetne ma holnap sportolni. Hiszen az egész dolog nem áll sok- ból. Egy gyűlés összehívása, gyűjtőívek kibo- csátása, és a pálya rendbehozatala. A diák- ság már felébredt, haza hozza a fővárosból a sport szeretet, a sporttudását és ezt nagyon is lehetne értékesíteni, ha volna hol. Tessék el hínni nekünk, hogy sokkal többet ér majd a salgótarjáni sport egyesület, ha rendbe hozódik, valamennyi más egyesületnél, és hálásabb lesz az azzal való foglalkozás, min- den más ugynevezett társadalmi aciónál.

SZ. S.

Hirek.

Eljegyzés. Következő eljegyzési hírt vettünk: Ruttkay Sándor ev. lelkész, ki több év óta özvegy, jegyet váltott özv. Boros Kálmánnal szül. Medvecky Paulina úrnóval, Boros Kálmán volt szarvasi gyógyszerész özvegyével.

A József kir. herceg szanatórium közgyűlése. A József kir. herceg szanatórium helyi bizottsága f. hó 28-án tartotta közgyűlését a község háza nagytermében. A gyű- lésen dr. Löwinger Rezsóné elnökölt. A gyű- lést Löwinger Rezsóné igen szép szavakkal nyitotta meg, kérve Aágh József titkárt az évi jelentés felolvasására. Az évi jelentésből vesszük alábbiakat: a József kir. herc. sza- natórium egyesület salgótarjáni köre fenállá- sának 6 évébe lépett, bizottsággá alakulásá- nak, alapszabály szerinti szervezkedésének első évéről van szerencsém a t. közgyűlésnek beszámolni. A szanatórium egyesület céljai javára a taggyűjtés már 1901—1902-ben megkezdődött, mikor is Jónásch Antalné és

Tiniszky Antalné úrnők igyekeztek neve- zett intézet humanus céljait nálunk is meg- ismertetni. Fentnevezett úrnők fáradságát tényleg siker koronázta, úgy annyira, hogy az Egyesületnek már az években 40—45 tagja van, miért is fentnevezett úrnők ez alkalommal is fogadják az egyesület nevében hálás köszönetemet. 1906. január havában Tiniszky Antalné úrnő más oldalú elfoglalt- sága miatt az Egyesület további vezetésétől kénytelen lemondani s úgy még az év febr. 22-én dr. Löwinger Rezsóné urasszony ké- retett fel az elnöki tisztiségre. Ő az, akinek nevéhez fűződik a Sanatórium egyesület sal- gótarjáni bizottságának megalakulása s fel- virágoztatása. Elnöki tiszttségében eddig el- töltött 4 éve a lankadatlan munka, és agi- tálás fáradszó s sikeres évei voltak. Vezetése alatt a tagok száma már 1907-ben 100, az 1908. évben pedig 167 Végre is 1908. év ápr. havában Verner László központi főtitkár személyes elnökléte alatt megalakul a „Sza- natórium egyesület” salgótarjáni bizottsága. A salgótarjáni bizottság mult évi munká- ködéséről a következőkben van szerencsém a t. közgyűlésnek beszámolni: az egyesületnek 1908. dec. 31-ig volt összesen 167 tagja, még pedig 155 rendes és 12 rendkívüli tagja. A szanatórium egyesület céljai javára az elmúlt évben 1272 kor. 83 fill. folyt be, mely bevétel a következőleg oszlék meg. Tagsági díj címén 274 kor. június 6-iki koncert be- vétele 642 kor. Nov. 9-én mindenszenti gyűj- tés 295-97 kor., dec. 5-én izrl. templomban rendezett gyűjtés 2886 kor., dec. 8-án 8 új tag tagsági díja 32 kor. Ezen bevétellel szemben a bizottságnak kiadása nem volt. (Persze az összes kiadásokat, nemcsak az elnököt viselte. Szerk.) A központ méltá- nyolva a helyi bizottság munkálkodását két szegény tüdőbetegünket részesítette ápolásban, nevezetesen Szily Jánost 90 napig és Gut- tfreund Lászlót 104 napig. S bizony t. köz- gyűlés, ha meggondoljuk, hogy egy beteg napi ellátása 6 koronába kerül, úgy a köz- pont beteginkre 1164 koronát költött, ak- kor látjuk csak, hogy még édes kevés, s hogy akkor, mikor a magyarországi tüdőbetegok ezreinek megmentéséről van szó, mi még mindig ke- veset tettünk s ép ezért kérve kérem Salgó- tarján intelligens hölgyközönséget, ne hagy- janak bennünket magunkra, folytassák az egyesület céljai javára az agitálást saját kö- rükben is, toborozzanak minél több tagot az egyesületnek. A közgyűlés a jelentést helyes- lőleg tudomásul vette. Sajnálattal vette ta- domásul, Tóth Gyula pénztárnok lekötözö- nését, ki bírói teendőinek elfoglaltsága miatt ti. ztségéről lemondott. Munkásságáért neki jegyzőkönyvi köszönetet szavazott. Pénztár- noknak egyhangulag Tiniszky Antal lett megválasztva. Aágh József indítványára a közgyűlés határozatilag kimondja, hogy tag- sági díjak szedője a beszedett összeg 5%, kapja, miről a központ értesítendő.

Közgyűlés. A Magyarországi Munkások Rokkant és Nyugdíj Egylete 79. főkö Salgó- tarján bányatelep e hó 21-én tartotta 6-ik évi rendes közgyűlését, melyen a tisztújítás a következőképen oszlott meg: Elnök Schundt- ner Jakab, II. elnök Vilezál Antal, jegyző Peróczi Nándor, II. jegyző Zsiday Ferenc, I. pénztáros Kaatanek Ferenc, II. pénztáros Skrára Emil, I. ellenőr Tóth János, II. ellenőr Skolnik Dániel, III. ellenőr Bergfesz Artur, bizottsági tagok lettek a következők: Csasz- lava Tamás, Juhász András, Lonstyk János, Lugert Lórá, Sala Vencel, Rusznák József,

Brosko Mátvás, Gurszky Károly, Smelkó Sándor, Graden-András, Gabriel József, Hrosko András, Miesan Samu Ferenc, Bordás Dániel, Bene János. Schundtner Jakab elnök kezdi a salgótarjáni iparosokat, hogy nagyobb tevékenységet fejtsenek ki a belépésre az egyletbe, mintán sok iparos van, aki ha perszámja kiesik kezéből vagyis munkaképelen, rászorulna ezen egylet rokkant segére. Taglétszám 1909. január 1-én 176.

Kinevezés. A m. kir. pénzügy miniszter Galló György helybeli m. kir. adóhivatali ellenőrt a IX. fizetési osztályba elsőosztályú ellenőrré, Reif Simon m. k. adótitkár a X. fizetési osztályba főtitkárré nevezte ki.

Búcsú. Nagy Miklós járásbírónk f. hó 30-án végleg távozott községünkben. Az általános tisztelőnek és szeretetnek örvendő járásbíró tisztelére kartársai és tisztelői búcsu lakomát akartak tartani, de Nagy Miklós szerénységében a szeretet nyilvánulását nem fogadta el, kitér minden óvatió elől. Ugyancsak f. hó 30-án távozott községünkben Borsodi Arthur postatiszt is.

Ödvös intézkedés. Mint értesülünk községünk agilis bírása felszólítást intéz a helybeli tantestülethez, hogy a községi f. iskolában minden egyes iskola számára a gyermekeknek úgy a gyümölcsfa ojtásában mint a kerti munka gyakorlása céljából bizonyos területet enged át. A cél elérésében a tanítókat a községi kertés fogja támogatni. Örömmel üdvözöljük bírónknak eme intézkedését, tantestületünkől füg, hogy minél áldásosabb eredményt érjünk el.

Rossz vendég. Kellemetlen vendége volt a Hungária szállodának f. hó 24-én éjjel. Az eddig ismeretlen vendég zárás után látogatott el a vendéglőbe a pincérek nem léteben önmaga szolgálta ki magát. Elvitt 9 kgr. kávé, több finom szivart és cigaretát, a pincértől egy teljes öltözöt ruhát a hozzá egy ott lakó utazónak cipőjét. Hogy mindezt szüksége lehet-e érthető, de elvitt még 3 billiárd golyót is, mit mit csinál ezekkel billiárd és dáko nélkül nem tudjuk, legközelebb talán majd azt hozzá lopja. A A kedélyes betörőt nyomozzák.

Elcsúszott párbeszéd. Fültanni voltunk követező párbeszédnek. A. Mégis csak van különbség, a mostani és volt előjáráságunk között. B. Ugyan mi? A. Látod most, hogy össze van gyűjtve a sár az utcákon. B. Nos tavaly is volt. A. De tavaly ott hagyták és por lett belőle, ez idén meg elviszik. Ehhez kommentár sem kell.

Nyiltér*)

Budapestre történt áthelyezésem tolytán, az állásom sürgős elfoglalása válván időközben szükségessé, az idő rövidsége miatt jobbarátaimtól, ismerősöimtól, polgártársaimtól az úton veszek búcsút és kérem tartsanak meg szives jó emlékezetökbén.

Salgótarján, 1909. március hó 30.

Nagy Miklós
kir. járásbíró.

E rovatban kösöttekért nem vállal felelősséget a szerk.

Válasz.

Igen tisztelt Szerkesztő úr!

Soha életemben nem foglalkoztam hírlapi vitatkozásokkal, mert azt teljesen hiábavaló és felesleges dolognak tartottam, de most kényszerítve vagyok, nem vitatkozni ugyan, hanem indirekt hozzánk intézett támadásra saját álláspontunkat megvédelmezni.

A „Salgótarjáni Hírlap” március 28-iki száma Dimi a „Salgótarjáni lányok” cím alatt leckézteti a „robbantókat” kávéházi füstben született hasonlatoknak, cinikus öbégatásnak, nyers ötleteknek nevezvén azt a törekvést, mely minden eszközzel — hírlapi cikkekkel is — társadalmi életünk megteremtésére irányul. Talán jó volna nekem is a karaván módjára tovább haladói és nem foglalkozni az egész dologgal, de kötelességemnek tartom Dimi urat egy kissé kiábrándítani.

A társadalmi érintkezés alapján az, hogy az ellenvéleményt tiszteltem tartsa az ember, ezért nem is foglalkozom Dimi fenti vélekedésével, mert vélekedését mindenki szabadon nyilváníthatja és én Istenemre nem tehetek róla, hogy Dimi az én és társaim cikkéről ilyen rossz véleményt formál magának, de az ellen tiltakozom, hogy Dimi mint társadalmi szakértő emelje fel szavát mi ellenünk, akik 10—20 esztendeje élünk itt, itt nevelkedtünk és így jobban ismerjük a helyi viszonyokat, mint ő poétasága, aki talán egy esztendeje került ide valami szerencsés vagy szerencsétlen véletlen folytán és aki végig táncolt ugyan néhány molnát és kalikó estélyt, de társadalmi életünkbe mélyebb betekintést nem szerzett. Tiltakozom az ellen is, hogy ő minket józölésre oktasson, cikkeinkre a kávéházi hasonlatok, cinikus öbégatások bélyegét Ő süsso rá, ő a költő, a frázisok nagy mestere, az izléses fő, aki az ellenvéleményt csak „cinikus öbégatásnak” becsüli. Lehet, hogy kissé nyers, ami támadásunk, de azt hiszem megbocsátható, ha előadjuk, hogy mi még kezdők vagyunk, mi még nem dicsekedhetünk irodalmi multtal, nekünk még nem jelentek meg összegyűjtött verseink és egyéb szörnyszülötteink, mi gyenge tehetségtelen pasasok vagyunk Dimihez képest, akik nem értjük úgy ki kennifenni termékeinket, mint ő, a dicső, a költő!

Neki tehát a dologba beleszólása nincs, mert mint a cinikus öbégatás is mutatja elég izléses fő, az hogy egy esztendeje itt időzik, az még nem jogosít fel arra hogy minket 10—20 esztende tarjáni lakosokat oktasson, az 5 esztendő mult nem az övé, de azt hiszem ezzel a multtal különben is jobb lesz hallgatni, kávéházi füstös hasonlatokra, frázisokra vonatkozó megjegyzésére mindenki formálhat véleményt magának a „salgótarjáni pasztelek” és egyéb termékei alapján.

Egyébként az ügyet befejezettek tekintjük.

Myop.

Szerkesztőtől üzenet.

Junius. Cainos versét köszönjük és mai számunkban közöljük. Nagyon kérjük azonban, hogy jövőben becses nevét is közölni méltóztatassék, mivel különben sajnálatunkra kénytelenek lennénk közleményeit mellőzni. A cikk alnév alatt jelenik meg, de a szerkesztőségnek tudnia kell, kiktől származik a cikk.

690/1909. sz. tk.

Árverési hirdetmény.

A salgótarjáni kir. járásbíró, mint teleknyvi hatóság közhírré teszi, hogy Márton József végrehajtónak Sarkadi Gáborné végrehajtást szüvedő elleni 2100 korona tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében Márton József utó ajánlata folytán a bgyarmati kir. törvényszék a salgótarjáni kir. bíróság területén lévő, Füle község határában fekvő a füleki 144 sz. tjkvben A. I. 1—3 sorsz. alatt Sarkadi Gáborné Kóvér Agnes nevén álló ingatlanra a rajta épült házzal 3254 koronában, — az u. o. 443 sz. tjkönyvben. A. 1 sorsz. alatt ugyanannak nevén álló ingatlanra 239 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban újabb árverést elrendelte. és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1909. évi április hó 26 n. d. e. 10 órakor Füle község bázánál megtartandó nyilvános árverésen eladandóknak, de nem az utóajánlatban megajánlott 4970 korona, illetve 70 koronán alul.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 325 korona 40 fillért és 23 korona 90 fillért készpénzben vagy az 1881: LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árforlyssmal azámított és az 1881 évi november hó 1-én 3333 sz. a kelt igazságügyi-ministeri rendelet 8 §-ában kijelölt övadékes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881 LX. t. cz. 160 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átiszolgáltatni.

Salgótarján 1909 március 7 a kir. Bíróság mint tki hatóság.

kir. aljárásbíró.

94/1908 vhtó. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. LX. t. c. 105. §-a értelmében ezennel közhírré teszi hogy a bgyarmati kir. törvényszéknek 1908 évi 1163 számú végzése következtében Dr. Czizler Jakab Salgótarjáni ügyvéd által képviselt öz. Breda Jánosné javára 40 K. jár. erejéig 1908. évi június hó 17 n. fogantatott kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 600 koronára becsült következő ingóságok, u. m. lovak, kocsik nyilvános árverésen eladandóknak.

Mely árverésnek a salgótarjáni kir. járásbíró az 1909. évi V. 34/4 számú végzése folytán 40 kor. tőkekövetelés, ennek 1907. évi okt. hó 6 napjától járó 6% kamatai, és eddig összesen 38 kor. 17 fill. ben biróilag már megállapított költségek erejéig Füleken, végrehajtást szenvedettnek a templom-téren lévő házában leendő megtartására 1909. évi április hó 5-ik napjának délutáni 4 órája határidőül kitézettek és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsárón alul is el fognak adatni.

Kelt Salgótarján, 1909. évi márc. 16 n.

Krúdy Dezső, kir. bir. végrehajtó.

Hirdetések felvételnek!

LIGETI FERENC

Salgótarján.

Férfi szabóság és egyenruházati műterem.

Női- és férfi confection.

Hazai gyártmányú cipőraktár.

ÚJ!

amerikai rendszerű

ÚJ!

Uri szabóság mérték és próba szerint, valódi angol és belföldi szövetekből,

**csak két ár
21 és 23 forint**

bármely szövetből választható készpénzfizetés mellett. Ezen kedvezményt csak azért nyújthatom a t. vevőközönségnek, mivel a szöveteket készpénzért vásárolom, a munkaerőhöz pedig tetemes megrendelések folytán olcsóbban jutok, úgy hogy az eddig **30 forintért** készített öltönyöket **21 forintért** és az eddig **35 forintért** készültöket pedig **23 forintért** szállíthatom. Egyszermind ajánlom dusan felszerelt raktáramat, ari- és női divatárú cikkeket. Becses partfogását kérve, maradok
tisztelettel **Ligeti Ferenc.**

ANGOL
URI
SZABÓ.

Szép és dívatos kifogástalan minőségű szövetekből kivánatra többszöri próbával készít öltönyöket és téli kabátot, szakott és felöltőt, kényelmességeket priosozs és lovagló nadrágot, valamint papi reverendát.

LŐRINCZE ISTVÁN
SALGÓTARJÁN,
A VÁROSHÁZZAL SZEMBEN.

ANGOL
URI
SZABÓ.

329/1909. vhtó. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. LX. t.-c. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a salgótarjáni kir. járásbírósnak 1909. évi V. 156. számú végzése következtében dr. Julius Heller wieni ügyvéd által képviselt Dignus Ublich javára Ligeti Ferenc ellen 50 kor. s jár. erejéig 1909. évi febr. hó 13 n. foganatosított kielégítési végrehajtás utján le- és felülfoglalt és 2270 k.-ra becsült következő ingóságok, u. m. arak nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a salgótarjáni kir. járásbírósnak 1909. évi V. 156/2 számú végzése folytán 50 kor. tőkekövetelés, ennek 1909. évi január hó 1 napjától járó 6% kamatai, és eddig összesen 30 kor. 05 fill.-ben bíróság már megállapított költségek erejéig, Salgótarjában alperes 209/b sz. levő üzletében leendő megtartására 1909. évi április hó 14-ik napjának d. u. 6 órája határidőből kitézetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Salgótarján, 1909. évi márc 18 n.

Krúdy Dezső, kir. bir. végrehajtó.

328/1909. sz. vhtó.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a salgótarjáni kir. járásbírósnak 1909. évi 159. számú végzése következtében Helena Kalms javára 111 kor. 84 f. s jár. erejéig 1909. évi febr. hó 15 n. foganatosított kielégítési végrehajtás utján le- és felülfoglalt és 2263 kor.-ra becsült következő ingóságok, u. m: arak nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a salgótarjáni kir. járásbírósnak 1909. évi V. 159/2 számú végzése folytán 111 kor. 84 fill. tőkekövetelés, ennek 1908. évi decz. hó 4 napjától járó 6% kamatai, és eddig összesen 20 kor. 35 fill.-ben bíróság már megállapított költségek erejéig, Salgótarjában alperesnek 209/b sz. a levő üzletében leendő megtartására 1909. évi április hó 9-ik napjának d. e. 11 órája határidőből kitézetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Salgótarján, 1909. márc. 18.

Krúdy kir. bir. végrehajtó.

288/1909. sz. vhtó.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a bgyarmati kir. törvény-széknek 1909. évi 806. számú végzése következtében Dr. Oppenheimer Ferenc losonci ügyvéd által képviselt Löwy Lipót javára 260 kor s jár. erejéig 1909. évi február hó 8 n. foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 970 kor.-ra becsült következő ingóságok, u. m.: szarvasmarhák és kosok a Frank Dezső felülfoglaltató követelése erejéig is nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a salgótarjáni kir. járásbírósnak 1909. évi V. 102/2 számú végzése folytán 260 kor. tőkekövetelés, ennek 1908. évi szept. hó 1 napjától járó 6% kamatai, és eddig 91 kor. 41 fill.-ben bíróság már megállapított költségek erejéig Persén, végrehajtást szenvedett lakásán leendő megtartására 1909. évi április hó 13-ik napjának délutáni 3 órája határidőből kitézetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Salgótarján, 1909. évi márc. 18 n.

Krúdy Dezső, kir. bir. végrehajtó.